

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 4Svk/50/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7021200776
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Valašiková
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2026:7021200776.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Valašikovej, PhD., LL.M. a členov senátu prof. JUDr. PhDr. Petra Potáscha, PhD. a JUDr. Vlastimila Pavlikovského, v právnej veci žalobcu: (sťažovateľa): J. W. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. č. XX, XXX XX B. W., proti žalovanému: Centrum právnej pomoci, Kancelária Prešov, so sídlom Masarykova 10, 080 01 Prešov, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KaPO/18198/2021, ČRZ: 124748/2021 zo dňa 10. novembra 2021, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Správneho súdu v Košiciach č. k. KE- 8S/186/2021- 52 zo dňa 24. apríla 2025, takto

rozhodol:

- I. Kasačná sťažnosť sa zamietá.
- II. Účastníkom konania sa nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

odôvodnenie:

I. Konanie pred správnym súdom

1. Správny súd v Košiciach (ďalej ako „správny súd“) rozsudkom č. k. KE- 8S/186/2021- 52 zo dňa 24. apríla 2025 (ďalej aj ako „napadnutý rozsudok“) podľa ust. § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. KaPO/18198/2021, ČRZ: 124748/2021 zo dňa 10. novembra 2021 (ďalej ako „napadnuté rozhodnutie“), ktorým žalobcovi ako žiadateľovi s poukazom na ustanovenie § 11 zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z. (ďalej len „zákon č. 327/2005 Z. z.“), Centrum právnej pomoci predbežne neposkytlo právnu pomoc v právnej veci dovolania proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 2Co/26/2021-401 zo dňa 14.07.2021. O nároku na náhradu trov konania správny súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP tak, že účastníkom konania nepriznal náhradu trov konania.

2. Správny súd sa nestotožnil s námietkou žalobcu ohľadne nepreskúmateľnosti rozhodnutia žalovaného a poukázal na to, že žalobca nepodal žiadosť o predbežné priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci spôsobom, ktorý upravuje § 11 zákona č. 327/2005 Z. z., ktoré vymedzuje, že žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou (podľa § 10 ods. 1) požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci. V tomto prípade však žalobca doručil svoju žiadosť podľa § 11 zákona č. 327/2005 Z. z. až následne po doručení jeho žiadosti podľa § 10 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z., presnejšie až po doručení rozhodnutia žalovaného podľa § 10 ods. 1 žalobcovi (teda o jeho prvej žiadosti), konkrétne dňa 22.10.2021.

3. Správny súd ďalej poukázal na prvé rozhodnutie žalovaného sp. zn. KaPO/18198/2021 zo dňa 11.10.2021, ČRZ: 110605/2021, ktoré sa týkalo žiadosti žalobcu podľa § 10 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z., v totožnej veci, a o ktorom bolo rozhodnuté aj rozsudkom správneho súdu č. k. KE-7S/79/2021

zo dňa 19.10.2022, a ktorým žalobu žalobcu zamietol, pričom uvedený rozsudok potvrdil aj Najvyšší správny súd SR ako súd kasačný rozsudkom č. k. 6Svk/35/2023 zo dňa 29.11.2023. V oboch prípadoch bolo dôvodom zamietnutia žiadosti žalobcu o právnu pomoc zrejmá bezúspešnosť sporu podľa § 6 ods. 1 v spojitosti s § 8 zákona č. 327/2005 Z. z.

4. Podľa správneho súdu tak žalovaný v prejednávanej veci svoje rozhodnutie náležite odôvodnil, dostatočným spôsobom zistil a popísal skutkový stav, uvedené správne právne posúdil a uviedol aj dôvody, ktoré ho viedli k vydaniu rozhodnutia, ktorým predbežne nepriznal nárok na poskytnutie právnej pomoci s poukazom na ustanovenie § 11 zákona č. 327/2005 Z. z. K otázke posudzovania zrejmej bezúspešnosti sporu poukázal aj na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 253/2013-24 z 25. apríla 2013 a uviedol, že pre záver o naplnení požiadavky § 6 ods. 1 písm. b) zákona č. 327/2005 Z. z. nestačí, že zrejmú bezúspešnosť sporu nemožno vylúčiť, ale je nevyhnutné, aby bezúspešnosť sporu žiadateľa bola tak jednoznačná, že je zrejmá už na základe zbežného posúdenia veci.

5. Správny súd poukázal na skutočnosť, že žalobca žiadal priznanie právnej pomoci z dôvodu, že zamýšľal napadnúť dovolaním ako mimoriadnym opravným prostriedkom podľa Civilného sporového poriadku Uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2Co/26/2021-401 zo dňa 14.07.2021, ktoré bolo žalobcovi doručené 20.08.2021. Správny súd na základe uvedeného konštatoval, že v prejednanom prípade je preukázaný dôvod bezúspešnosti sporu, ktorý zamýšľal žalobca viesť, a pre ktorý žiadal od žalovaného priznanie právnej pomoci, a to z dôvodu, že už v čase doručenia žiadosti žalobcu žalovanému podľa § 11 zákona č. 327/2005 Z. z. (ku dňu 22.10.2021) uplynula lehota dvoch mesiacov od doručenia uznesenia krajského súdu (vo veci sp. zn. 2Co/26/2021-401) žalobcovi na podanie dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku proti tomuto uzneseniu. Žalobca tak uvedenú žiadosť podal oneskorene.

6. Ďalej uviedol, že uvedený nedostatok by nebolo možno napraviť a dovolanie podané po zákonom stanovenej lehote v zmysle § 427 ods. 1 zákona č. 160/2015 Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) by bolo následne dovolacím súdom v zmysle ustanovenia § 447 písm. a) CSP odmietnuté ako podané oneskorene. Z uvedeného dôvodu sa správny súd stotožnil s právnym názorom žalovaného, že v uvedenej preskúmvanej veci preto neboli splnené základné podmienky vyžadované zákonom pre predbežné poskytnutie právnej pomoci v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 zákona 327/2005 Z. z. a to, že ide o žiadateľa, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, nakoľko hrozba nebezpečenstva zmeškania lehoty nemôže byť daná u žalobcu ako žiadateľa, ktorý žiadosť o predbežné poskytnutie právnej pomoci doručil žalovanému až po lehote na podanie dovolania, kvôli ktorému žiadosť podával.

7. Ohľadne námietky žalobcu, v ktorej poukazoval na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu SR, správny súd uviedol, že mu nie je zrejmé z akých dôvodov by malo byť preskúmvané rozhodnutie v rozpore s judikatúrou vyšších súdov v otázke zrejmej bezúspešnosti sporu. Všetky citované rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sa týkali inej procesnej situácie ako je tá v preskúmvanej veci. Žalobca uvedenú námietku formuloval veľmi všeobecne bez toho, aby ju konkretizoval a ako taká nemohla ovplyvniť správnosť a zákonnosť preskúmvaného rozhodnutia

II. Kasačná sťažnosť, vyjadrenia

8. Proti rozsudku správneho súdu podal žalobca v procesnom postavení sťažovateľa (ďalej ako „sťažovateľ“) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f), g) a h) SSP a navrhol aby kasačný súd v zmysle § 462 ods. 1 SSP napadnutý rozsudok správneho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

9. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti namietal, že nevykonal pojednávanie v súlade so zákonom, nezisťoval skutkový stav a neumožnil mu uskutočniť jeho procesné práva, pričom nevzal do úvahy podania sťažovateľa. Správny súd podľa neho rozhodol v prospech žalovaného na základe neúplných zistení, pre ktoré si nezabezpečil podklady, a odklonil sa od ustálenej rozhodovacej praxe (ktorú však sťažovateľ bližšie neoznačil). Správny súd podľa neho nerieši a nerozumie otázke zrejmej bezúspešnosti sporu keď nezdôvodnil v čom spočíva zrejmá bezúspešnosť vo veci samej a ako k takému záveru dospel.

10. Sťažovateľ ďalej namietal, že výrok napadnutého rozsudku správneho súdu nemá oporu v jeho odôvodnení. Rovnako spochybnil, že by v jeho prípade mohlo ísť o zrejmú bezúspešnosť, keďže sa domáhal ochrany vlastníctva zaručeného v čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky. Poukázal na skutočnosť, že v konaní pred súdom vo veci sp. zn. 8C/21/2000 mu bola priznaná právna pomoc.

11. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti zo dňa 27.08.2025 uviedol, že rozhodnutie správneho súdu považuje za správne a zákonné a jeho odôvodnenie za primerané, dostatočné a zrozumiteľné, pričom sa stotožnil s jeho skutkovými a právnymi závermi. Z uvedených dôvodov navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

12. Ku vyjadreniu žalovaného podal dňa 24.09.2025 sťažovateľ vyjadrenie, v ktorom uviedol, že žalovaný nevyvrátil z právnej stránky opodstatnenosť podanej kasačnej sťažnosti, pričom zotrval na jej dôvodoch.

III. Konanie na kasačnom súde

13. Prejednávaná vec bola dňa 06.10.2025 predložená Najvyššiemu správneému súdu Slovenskej republiky (ďalej ako „kasačný súd“ alebo „Najvyšší správny súd“) ako súdu príslušnému na konanie a rozhodnutie, podľa právnej úpravy účinnej k danému dňu. Na kasačnom súde bola vec pridelená na rozhodnutie senátu 4S sp. zn.: 4Svk/50/2025.

14. Z obsahu pripojeného administratívneho a súdneho spisu kasačný súd zistil, že dňa 22.10.2021 bol žalovanému doručený list žiadateľa (sťažovateľa), ktorým požiadal (v poradí druhou žiadosťou v tej istej veci) o poskytnutie právnej pomoci v právnej veci dovolania proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 2Co/26/2021-401 zo dňa 14.07.2021, ktorým súd potvrdil uznesenie Okresného súdu Poprad sp. zn. 8C/21/2000-363 zo dňa 15.02.2021, ktorým súd prvej inštancie zamietol návrh žiadateľa o nariadenie neodkladného opatrenia. Zároveň ako žiadateľ v časti D žiadosti požiadal o predbežné poskytnutie právnej pomoci z dôvodu plynutia lehoty na podanie dovolania v predmetnej právnej veci, ktorá mala uplynúť dňa 20.10.2021.

15. Žalovaný napadnutým rozhodnutím rozhodol tak, že sťažovateľovi ako žiadateľovi s poukazom na ustanovenie § 11 zákona č. 327/2005 Z. z. predbežne neposkytol právnu pomoc v právnej veci dovolania proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 2Co/26/2021-401 zo dňa 14.07.2021. Žalovaný v preskúmanom rozhodnutí poukázal na ustanovenie § 427 ods. 1 CSP a uviedol, že dňa 20.08.2021 bolo sťažovateľovi doručené uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 2Co/26/2021-401 zo dňa 14.07.2021, ktoré mienil napadnúť dovolaním. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí poukázal na skutočnosť, že vec, s ktorou sa žiadateľ na žalovaného obrátil, je zrejme bezúspešná z dôvodu neprípustnosti dovolania v predmetnej právnej veci (uvedeným spôsobom rozhodol žalovaný aj o prvej žiadosti sťažovateľa rozhodnutím sp. zn. KaPO/18198/2021 zo dňa 11.10.2021, ČRZ: 110605/2021 v tej istej veci), ako aj z dôvodu uplynutia lehoty na podanie dovolania, keďže žiadosť žiadateľa o predbežné poskytnutie právnej pomoci bola žalovanému doručená až po uplynutí lehoty na podanie dovolania, a to dňa 22.10.2021.

IV. Právne predpisy a právne názory kasačného súdu

16. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, ako súd kasačný podľa § 21 písm. a) SSP v spojení s § 438 ods. 2 SSP, po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (§ 443 SSP a § 444 SSP), oprávnenou osobou na podanie kasačnej sťažnosti (§ 442 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 SSP), kasačná sťažnosť má predpísané náležitosti (§ 445 ods. 1 SSP a § 57 SSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti podľa § 440 SSP, § 441 SSP a § 453 SSP a postupom podľa § 455 SSP bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že kasačná sťažnosť sťažovateľa nie je dôvodná.

17. Podľa § 2 ods. 1 a 2 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

18. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne sudy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

19. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z. fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, ak

- a) jej príjem nepresahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom,
- b) nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu a

c) hodnota sporu prevyšuje hodnotu minimálnej mzdy okrem sporov, v ktorých nie je možné hodnotu sporu vyčíslíť v peniazoch.

20. Podľa § 8 zákona č. 327/2005 Z. z. pri posudzovaní zrejmej bezúspešnosti sporu centrum prihliadne najmä na to, či právo nezaniklo uplynutím času, či sa právo nepremiľčalo a či je žiadateľ schopný označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ktoré sú dôležité na zistenie skutkového stavu.

21. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z. žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci. O predbežnom poskytnutí právnej pomoci centrum rozhodne bez zbytočného odkladu ešte pred rozhodnutím o nároku na poskytnutie právnej pomoci.

22. Podľa § 427 ods. 1, 2 CSP dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

23. Z administratívneho spisu mal kasačný súd preukázané, že žalobcovi bolo odopreté priznať právo na právnu pomoc, pretože žalovaný považoval spor, pre ktorý pomoc žiadal, za zjavne bezúspešný v zmysle § 6 ods. 1 písm. b) a § 8 zákona č. 327/2005 Z. z.

24. Otázka zjavnej bezúspešnosti sporu bola predmetom množstva súdnych rozhodnutí, pričom možno konštatovať, že pri posudzovaní zrejmej bezúspešnosti sporu žalovaný podľa § 8 cit. zák. prihliada najmä na to, či právo nezaniklo uplynutím času, či sa právo nepremiľčalo a či je žiadateľ schopný označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ktoré sú dôležité na zistenie skutkového stavu. Konštantná judikatúra zároveň vyžaduje, aby bezúspešnosť sporu žiadateľa bola zrejma už na základe zbežného posúdenia veci; nestačí, že zrejmu bezúspešnosť sporu nemožno vylúčiť (v tomto zmysle napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžo/249/2015). Kasačný súd rovnako pripustil, že spor možno považovať za zjavne bezúspešný v prípade, ak nie sú splnené procesné podmienky (porov. napr. rozsudok sp. zn. 1Svk/3/2023).

25. Kasačný súd k otázke skúmania zrejmej bezúspešnosti sporu poukazuje aj na rozsudok kasačného súdu sp. zn. 8Sžo/9/2016 zo dňa 30.11.2017 podľa ktorého: „Pozitívny záväzok štátu umožniť prístup k spravodlivosti i osobám materiálne znevýhodneným sa realizuje i prostredníctvom zákona č. 327/2005 Z.z., keď z ustanovenia § 1 tohto zákona vyplýva, že jeho účelom je vytvoriť systém poskytovania právnej pomoci a zabezpečiť jej poskytovanie v rozsahu ustanovenom týmto zákonom fyzickým osobám, ktoré v dôsledku svojej materiálnej núdze nemôžu využívať právne služby na riadne uplatnenie a ochranu svojich práv a prispieť k predchádzaniu právnych sporov. Štát potom sám, resp. v prevažnej miere, znáša náklady za poskytnutie právnej pomoci znevýhodneným osobám. Preto je celkom namieste, aby v právnej norme stanovil podmienky, za ktorých bude takáto forma právnej pomoci fyzickým osobám patriť. V snahe vylúčiť zneužívanie tejto právnej úpravy i v prípadoch, v ktorých by nešlo o spravodlivé uplatnenie alebo bránenie práva je jednou z podmienok poskytnutia právnej pomoci skutočnosť, že nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu (§ 6 ods. 1 písm. b/ zákona č. 327/2005 Z.z.). Samozrejme, nie je úlohou správneho orgánu prejednávať výsledok konania vo veciach podľa § 3 zákona č. 327/2005 Z.z. z vecnej stránky. Za plne opodstatnené však treba považovať oprávnenie správneho orgánu, aby skúmal, či v konkrétnom prípade nejde u žiadateľa o zneužitie práva (šikana), alebo napr. či už zo skutkových tvrdení žiadateľa (bez potreby vykonávať dokazovanie) nie je nepochybné, že jeho návrhu nemožno vyhovieť napr. z dôvodu zániku práva uplynutím času alebo ak je v dôkaznej núdzi. Za obdobnú treba považovať i situáciu, ak žiadateľ vyvracia skutočnosti, ktoré už boli záväzne vyriešené v iných konaniach alebo ak nemôže v súdnom konaní dosiahnuť úspech z procesných dôvodov, napr. z dôvodu včasného nepodania opravného prostriedku, resp. jeho neprípustnosti podľa procesných predpisov.

26. V prejednáwanej veci sťažovateľ žiadal priznať právnu pomoc pre podanie dovolania proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 2Co/26/2021-401 zo dňa 14.07.2021, ktoré mu bolo doručené dňa 20.08.2021. Dvojmesačná dovolacia lehota tak uplynula 20.10.2021. Najneskôr do tohto dňa tak sťažovateľ mohol podať dovolanie riadne spísané advokátom. Zo zisteného skutkového stavu je však zrejmé, že o dva dni po uplynutí tejto lehoty podal sťažovateľ žalovanému svoju žiadosť o priznanie právnej pomoci pre jeho podanie. Kasačný súd tak konštatuje, že aj keby žalovaný vyhovel žiadosti sťažovateľa v ten istý deň, určil sťažovateľovi advokáta a ten by v ten istý deň podal riadne dovolanie. Toto by bolo podané po uplynutí lehoty na jeho podanie v zmysle § 427 CSP.

27. Kasačný súd sa tak v celom rozsahu stotožnil so záverom správneho súdu, že v prerokúvanej veci zrejma bezúspešnosť sporu celkom jasne vyplývala z ustálenej judikatúry, keďže sťažovateľ podal žiadosť o priznanie právnej pomoci oneskorene.

28. Správny súd v napadnutom rozsudku podal obsiahly výklad zrejmej bezúspešnosti sporu spolu s odkazom na judikatúru Ústavného súdu SR, pričom sa dostatočne vysporiadal aj s relevantnými námietkami sťažovateľa v správnej žalobe. Kasačný súd konštatuje, že ak žiadateľ požiada o priznanie právnej pomoci pre podanie dovolania tak neskoro, že žiadosť príde žalovanému až po uplynutí dvojmesačnej lehoty podľa § 427 CSP, sám spôsobil, že sa mu právna pomoc pre toto dovolanie efektívne nemohla priznať. Totožný právny záver vyplýva aj z rozsudku kasačného súdu vo veci sp. zn. 7Svk/17/2025 zo dňa 28.10.2025.

29. K relatívne všeobecným námietkam sťažovateľa kasačný súd dodáva, že právnu pomoc nežiadal pre spor o ochranu vlastníckeho práva ako taký, ale pre jeho konkrétnu fázu - dovolacie konanie, pre ktoré zákon ustanovuje viaceré osobitné procesné podmienky. Uvedené sťažovateľ navyše žiadal voči procesnému uzneseniu (návrh na nariadenie neodkladného opatrenia), proti ktorému v zmysle § 421 ods. 2 CSP v spojení s § 357 písm. d) dovolanie nie je prípustné. Pri posudzovaní zrejmej bezúspešnosti tak žalovaný správne prihliadal, nie len na prípadnú včasnosť podania dovolania, resp. dodržanie lehôt podľa ustanovenia § 427 CSP ale aj to, či by sťažovateľ uspel vo veci samej, z dôvodu prípustnosti podania dovolania voči procesnému uzneseniu v zmysle § 421 ods. 2 CSP v spojení s § 357 písm. d).

30. Kasačný súd uvádza, že sťažovateľ vo svojej kasačnej sťažnosti proti záverom správneho súdu uplatňoval sťažnostný dôvod nesprávneho právneho posúdenia veci a odklonu od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu podľa § 440 ods. 1 písm. g) a h) SSP.

31. Podľa § 440 ods. 2 SSP sa tieto dôvody musia vymedziť tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Je potrebné uviesť, ktorú normu správny súd nesprávne vyložil a z akých dôvodov, prípadne ktorú právnu normu správny súd nepoužil, hoci ju použiť mal, alebo ako konkrétne ju použil, hoci ju mal použiť inak. Len prostý nesúhlas sťažovateľa so závermi správneho súdu a opakovanie žalobných bodov týmito náležitosťami nezodpovedajú (napríklad rozhodnutia kasačného súdu sp. zn. 7Sžsk/55/2020, 5Sžk/18/2021, 4Sžk/24/2021). Z obsahu kasačnej sťažnosti je zrejmé, že sťažovateľ len vyjadril všeobecnú nespokojnosť s právnym posúdením správneho súdu, pričom nijako nereagoval na jeho konkrétne argumenty.

32. Kasačný súd nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku správneho súdu, preto podľa § 461 SSP zamietol kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú.

33. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 167 ods. 1 SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP. Sťažovateľ v kasačnom konaní úspech nemal a žalovanému náhrada trov kasačného konania príslúcha len v prípadoch, ak to možno spravodlivo požadovať a po splnení zákonom stanovených podmienok len výnimočne (§ 168 SSP), ktoré podľa obsahu súdnych spisov nenastali, preto súd žalovanému právo na náhradu trov kasačného konania nepriznal.

34. Senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **n i e** je prípustný.